

UDENRIGSMINISTERIET

Den 11. februar 2009

Udenrigsudvalgets spørgsmål
90 af 14. januar 2009 til
skriftlig besvarelse (Alm. del)

Spørgsmål 90 fra udenrigsudvalget til udenrigsministeren:

”Vil ministeren kommentere vedlagte henvendelse vedrørende situationen på Sri Lanka og herunder give en redegørelse for udviklingen i den aktuelle konflikt mellem Sri Lankas regering og De Tamilske Tigre?”

Svar:

Den danske regering ser med stor alvor og bekymring på den seneste tids kraftige eskalering af konflikten i Sri Lanka og følger udviklingen. Konflikten mellem den srilankanske regering og de Tamilske Tigre (LTTE) har været i mere end 26 år, og har kostet mindst 70.000 mennesker livet. Den 2. januar 2008 ophævede Sri Lankas regering våbenhvileaftalen med LTTE, men en tilbagevenden til konflikt har været undervejs siden 2006 med hyppige brud på våbenhvileaftalen og grove menneskerettighedskrænkelser fra begge sider. Den srilankanske regering regner denne gang med at kunne vinde en militær sejr over LTTE. Regeringshæren har senest indtaget tamilernes hovedby Kilinochchi og det strategisk vigtige Elefantpas, der sikrer kontrol over hovedvejen til Jaffna-halvøen. Hæren indtager formentlig snart kontrol over de sidste LTTE-kontrollerede områder i det nordlige Sri Lanka.

Regeringen er dybt bekymret for den humanitære situation i det nordlige Sri Lanka og det stigende antal internt fordrevne tamiler. Det rapporteres, at der befinder sig omkring 250.000 fordrevne tamiler i konfliktområdet. I efteråret 2008 blev internationale nødhjælpsarbejdere forment adgang til konfliktramte områder. Internationalt Røde Kors og FN's fødevarerprogram er de eneste internationale organisationer, der har adgang, hvortil kommer cirka 260 lokale medarbejdere i internationale NGO'er, der fortsat arbejder i området. Adgangsbegrænsningen til de konfliktramte områder har gjort det svært at få oplysninger om situationen og gjort det umuligt at foretage en detaljeret behovsanalyse. Det vurderes dog, at de fødevarerkonvojer der er nået frem, kun dækker under halvdelen af behovet.

Regeringshærens militære sejre i det nordlige Sri Lanka har resulteret i en desperat situation for de omkring 250.000 internt fordrevne tamiler i konfliktområdet. Civilbefolkningen har været omringet i et stadigt mindre område under intensivt angreb. Samtidig har LTTE forsøgt at forhindre civilbefolkningen i at flygte ud af området.

Omend LTTE står langt svagere nu end bare for nogle måneder siden, vil LTTE formentlig næppe overgive sig trods de militære nederlag. Konflikten vil sandsynligvis ændre sig fra en - i en vis grad - konventionel militær konflikt til en overvejende asymmetrisk konfrontation, hvor LTTE vil gennemføre guerillaangreb samt fortsætte sine terrorangreb overalt på øen.

Danmark og det internationale samfund vil fortsætte med at lægge pres på begge parter for at nå frem til en politisk løsning. Kun en politisk løsning vil skabe en langsigtet og bæredygtig løsning og dermed bedre forhold for Sri Lankas befolkning. Selvom regeringen i Sri Lanka er af den opfattelse, at den nu har muligheden for militært at nedkæmpe LTTE, skal den holdes fast på sin forpligtelse til at beskytte civile og lade nødhjælp komme frem til de konfliktramte

områder. Derfor har jeg den 6. februar 2009 telefonisk taget kontakt til Sri Lankas udenrigsminister og understreget at det er helt afgørende, at begge parter øjeblikkeligt stopper kamphandlingerne og giver fuld adgang for humanitær hjælp, samt understreget regeringens forpligtelser over for befolkningen. Jeg har kraftigt opfordret Sri Lankas regering til at indføre en humanitær våbenhvile sådan som det internationale samfund, herunder med udspil fra EU, Norge, USA og Japan den 3. februar, har appelleret til. Den 7. februar har jeg ligeledes drøftet situationen med den indiske udenrigsminister.

På dansk initiativ blev situationen på Sri Lanka taget op på det nordiske udenrigsministermøde i Oslo den 9. februar. De nordiske udenrigsministre udtrykte dyb bekymring over den aktuelle humanitære krise på Sri Lanka samt opfordrede til, at der indføres humanitær våbenhvile og til at nødhjælp og international observatører får adgang til konfliktområdet.